

Den norske dommerforening har sendt sine medlemmer følgende brev

Til medlemmene av Dommerforeningen. Dommerforeningens styre har den 7. ds. sendt til justisdepartementet følgende skrivelser:

"De norske dommere har med dyp bekymring erfart, at det har vært nødvendig for Høyesteretts samtlige medlemmer å tre tilbake fra sine stillinger som en protest mot de inngrep, som i den siste tid har funnet sted. Dommerforeningen deler Høyesteretts syn på disse rettslige spørsmål og må sterkt beklage, om selve rettsstaten kan bli alvorlig truet ved skritt, som griper inn i domstolenes uavhengighet eller den tilvante rettsikkerhet. Høyesterett har en sterk stilling i vår forfatning og inntar en anseende posisjon i alle nordmenns rettsbevissthet. Det må derfor betraktes som høyt alvorlig, at de ansatte og erfarne dommere, som hittil har innehatt dette høye verv, ikke finner å kunne fortsette etter de retningsskifter, som nå søkes trukket opp i strid med folkeretten og vår frie forfatning. På vegne av de norske dommere finner dommerforeningens styre det for sin plikt å advare mot den store fare, som truer vår eldgamle rettsstat ved inngrep i rettsvesenet og domstolenes uavhengighet."

Hvilket har ved meddeles til Deres underretning.

Oslo januar 1941

P. J. GLØRSEN sekretær.

Følgende dikt ble lest foran slottet 20. november 1940.

Vi minnes deg, vi takker deg du landets første mor. Du med din stille bramfri ferd har lært oss hva den ting er verd å handle uten ord.

Med stille styrke viste du at livets lykke er å gi. Du gikk der stille enkel fri og gjorde gode i alles hu ditt biled medmildt lyser frem.

Å, la oss følge i ditt spor vår Håkong viv, vår Olava mor til kamp for frihet, for vårt hjem, vårt fedreland, så stolt og fritt i stille styrke gir jeg mitt for Norge, for vårt land.

Her er en annonse fra Inost?

PLAKATKLISTRAR

Indredepartementet hev gjeve påbud om at plakaten "Norge kaller" skal slitas opp på alle dei kommunale kontori i Bygland.

Er nokon viljug til å taka på seg denne plakatklistringi, lyt han melda seg med lønnskrav til Ordføraren i Bygland.

Fritt Land

Intet offer er for stort for å gjenvinne et fritt Norge.

Nr. 3 Februar 1941. Årgang

BETRAKTER DU TYSKERNE SOM VÅRE

VENNER?

Søndag 2. februar får ble en pike funnet skutt i Torshovparken i Oslo.

KAFFERASJONEN ER SATT NED

Etter at det er gått hått etter bit til Tyskland fra Norge med kaffe.

FÅR DU SJOKOLADE?

Tyskerne bestiller nesten hver dag tonnevis med sjokolade fra Freia.

REICHSKOMMISSAR TERBOVEN har skjelt ut stortingsmennene uten at de har fått lov til å forsvare seg offentlig. Vi bringer idag en stortingsmanns imøtegelse av Terbovens tale av 25/9-1940.

VIS HOTA

OGSÅ DU KAN GJØRE NOE

DE SOM FALT I KRIGEN, SKAL IKKE HA GITT SITT LIV FORGJEVES.

En stortingsmanns imotegjelse av Terbovens tale 25/9 - 1940.

I. I talen sier Reichskommissar om Stortingets presidentskap: "Stortingets presidentskap har i fellesskap med førerne for de 4 gamle politiske partiene frivillig erklært seg beredt til, og ved sin underskrift forpliktet seg til å gjennomføre den politiske nyordning slik:

1. Kongen og hans hus skal avsettes og fratras alle forfatningsmessige funksjoner osv. osv.

Om stortingsmennene sier han:

"Ingen har tvunget dem til å forhandle, men viljen til det utsprang av deres egen frie beslutning."

Forhandlingene begynte slik:

En felleskonferanse av de 4 store partiene ble 11. juni enig om å arbeide for en ordning slik at administrasjonsrådet kunne fortsette. Dette var det norske synet på situasjonen etter 10. juni.

Denne erklæring ble lagt fram for de tyske myndigheter som motsatte seg at den ble offentliggjort.

13. juni sendte de tyske myndigheter et ultimatum til administrasjonen med krav om at Stortinget skulle innkalles for å gjøre vedtak om:

Avsetting av Kongen og hans hus.

Avsetting av regjeringen Nygårdsvold.

Valg av ny regjering (riksråd).

En vidtgående fullmakt til den nye regjering m.m.

Det ble krevd svar innen 17. juni kl. 20.

Under forhandlingene om dette tyske krav ble det fra norsk side hevdet (etter biskop Bergeravs referat): Nyordningen måtte ikke forutsette brudd på forfatningen. Avsetting av Kongen og hans regjering kunne vi ikke gå med på.

Den tyske forhandler dr. Delbrügge slo fast at kravet om avsetting av Kongehuset og regjeringen Nygårdsvold var absolutt. Hvis man fremdeles her i landet anerkjenner Kongen som lovlige regent, da gjør man seg til ett og det samme med hans fornyede krigserklæring som han og regjeringen utstedte før avreisen fra landet. Følgelig herav måtte være at Tyskland mottok den fornyede krigserklæring fra det norske folk og dro konsekvensen herav, f. eks. at samtlige vernepliktige ble internert og sendt til Tyskland.

Dr. Delbrügge nevnte og at om det ikke kom til en ordning ville de tyske myndigheter finne det nødvendig å sette ion tyske kommisærer i alle departementer, men la den til, denne ordning behøver ikke bli varig. Vi vil senere sette inn en norsk regjering. Det blir i tilfelle en regjering som dere nok vil ha, og som vi vil understøtte og gi full programfrihet.

Enhver nordmann kan gjøre seg opp en mening om forhandlingen under slike vilkår og under slike trusler kan kalles frie eller frivillige. At forhandlingene ikke begynte på norsk initiativ, går klart fram av denne uttalelse av dr. Delbrügge til representanter for et av de politiske partiene:

"Vi er skuffet over at det ikke fra norsk hold er tatt initiativet til å etablere en nyordning etter at situasjonen ble tatt enbart ved Kongens og regjeringens flukt. Da det ikke ble tatt noe initiativ fra norsk hold, måtte vi ta initiativet."

II. Om forhandlingene med stortingsgruppene sier Reichskommissar i talen bl. a.:

"At folk herigjennom fikk vite hvorledes et parlament er beredt til om nødvendig å kaste alt overbord, kongelømme, regjeringsforfatning, ja endog den egne politiske tilværelsen."

Og tilligere i talen sier han at presidentskapet ved prøvetvoteringer i stortingsgruppene hadde forvissnet seg om at det var "sikkert kvalifisert flertall for ovenstående beslutningen". Til dette er å merke:

Det har aldri ved noen prøvetvotering i gruppene vært konstatert flertall for avsetting av Kongehuset. Dette prinsipielle kravet fra tysk side ble derimot avvist med sterkt flertall av gruppene. Derimot ble det konstatert flertall for å forhandle på grunnlag av en midlertidig suspensjon av kongemakten inntil fretslutningen. Dette grunnlag ble vedtatt av Reichskommissar og der fra hrer seg på det grunnlag ble forhandlingene fort videre.

III.

Om voteringen i stortingsgruppene sier Reichskommissar: "At det, tilross for at stortingsvedtaket skulle gjøres ut fra konstitusjonell adrett, og derfor ikke trengte 2/3 flertall, likevel var sikkert kvalifisert flertall for ovenstående beslutningen."

Om innholdet av voteringene er talt i forrige punkt, om voteringsmåten (spørsmålet om grunnlovsmessig flertall eller alm. flertall) er å si at en av presidentene på direkte spørsmål erklærte at det var tyskerne som krevde grunnlovsmessig flertall.

IV.

Om stortingsmennenes motiver under disse alvorlige forhandlinger sier Reichskommissar at de gikk med på alt "åpenbart for under den politiske værstormen som nå bruser fram over dem, idet minste å redde ett, og det åpenbar det viktigste for dem, nemlig deres materielle eksistens."

Enhver virkelig nordmann vil føle det som en uretkrenkende beskyldning - ikke bare mot Stortinget - men mot det folk som har valgt dette Storting.

Reichskommissar sikter til et punkt, som ble fort opp på utkastet til stortingsvedtak, om at mandatene for stortingsmennene skulle gjelle inntil nyvalget etter fretslutningen.

Om dette punkt er bare å si at det ikke ble reist, og heller ikke behandlet - i gruppene. Det ble reist av forhandlerne fra norsk side i den soleklare hensikt å undgå en periode da det med skinn av rett kunne hevdes at det ikke eksisterte noe Storting, ikke engang i navnet.

V.

Reichskommissar sier at forhandlingene ble brutt "da man i strid med den prinsipielle holdningen i hele forhandlingen om formuleringene av stortingsvedtakene, hvoretter riksrådet skulle arbeide på eget ansvar, gjerdet foresek på å gi de gamle partiene den avgjørende innflytelse på riksrådet ved juridiske knepegde og sistnevnte advarsel fra med mot dette tydelig nok ble undervurdert."

Om dette er å si at det fra norsk side aldri var tvil om at riksrådet skulle utføre sitt verv på grunnlag av en fullmakt gitt av Stortinget.

Det var full enighet om at det første riksråd skulle oppnevnes av Stortingets presidentskap. Som en logisk konsekvens av dette ble det fra norsk side hevdet at også nyutnevninger måtte foretas av presidentskapet. Det er dette som kalles det juridiske kne. Fra tysk side ble det nemlig hevdet at riksrådet måtte ha rett til å fornye seg sjøl.

Begge parter ble imidlertid enige om et mellomforslag av følgende ordlyd:

"Når et medlem av riksrådet ønsker å bli løst fra sitt embede eller når riksrådet tar sikte på endringer i sin sammensetning, fortas dette av Riksrådet i samråd med Stortingets presidentskap."

VI. og VII. av Reichskommissar sier at forhandlingene er endelig brutt
tirsdag". Og senere: "Jeg brøt forhandlingene da man osv. (3. januar
fuge punkt.)
Onsdag den 10. september meddelte den norske forhandler at
hverken presidentskapet eller fylkesmann Christensen (den norske for-
mann i Riksrådet) kunne godta de endringer som tyskerne på egen hånd
hadde foretatt i den opprinnelige liste over Riksråds medlemmer
som på forhånd var godkjent av presidentskapet og der Führer. St-
ortingsgruppen sluttet seg enstemmig til dette synet. Tyskerne ville
ikke bøye seg her. Dermed var forhandlingene brutt fra norsk side.
Stortingsmennene forlot Oslo torsdag kveld 19. september og de
følgende dager.

Her er et brev fra en av de stortingsmenn som bare tenker på
sin materielle eksistens. Holde den 9. januar 1941

Innenriksdepartementet,
Kommunaldireksjonen,
Oslo.

Gjennom fylkesmannen har jeg mottatt melding om oppnevningen
som ordfører i Belsøy. Etter hva som foreligger, kan jeg ikke på-
berope meg noen av de anførte grunner for ikke å tiltre stillingen.
Jeg vil heller ikke gjøre gjeldene at jeg i de siste år
ikke har arbeidet med den kommunale administrasjon, da jeg er fullt
oppmerksom på at der oppnevnes folk med dårligere kvalifikasjoner.
At 99% av bygdens befolkning er motstandere av ny-
ordningen er heller ikke noe særlig for Belsøy, da stillingen
praktisk talt er den samme for hele fylket.

Men som medlem av det avskaffete og sjikanerte Storting
betrakter jeg det som en uanstendighet å motta et tillitshverv
hvor forutsetningen må være å undergrave de rettigheter og instit-
usjoner jeg som stortingsmann var valt til å ivareta. Ved å
Jeg forutsetter etter det foran anførte at departementet
tar saken opp igjen og løser meg fra ordførerstillingen.

Arbeddigst
Olav Oksvik

Den kjente fagorganisasjonsmann Halvard Olsen som igjen
er kommet på trappene etter at han er blitt medlem i N.S. skrev
i 1933:

"Intet land kan beskytte en landsforrader,
Ingen nasjonalforsamling kan beskytte en klassefor-
rader."

Tydligere kan vel ingen felle dommen over seg sjøl.

Det er ikke sant at stortingsmennene har latt seg kjøpe.
De har vist seg som ekte nordmenn. Vi har selvsagt enkelte
forrædere som Halvard og Erling Olsen og Hunseid, men det er ikke
mange. Vi må bare fortsette å stå imot alt presset som øves på oss.

Vi hørte på referatene fra verdensmesterskapet på
skøyter. Høllomannen snakket om det norske løperne som godt
kunne ha vært med og som sikkert hadde gjort det godt, for isen så
i Deves har aldri vært så god som da! Men når de vårsva hadde
kan de ha det så godt. Vi forsto alle at dette var vel den beste
ros de norske skøyteløperne kunne fått. De har oppført seg som
nordmenn. Vi skal ikke glemme dem.

I avisen "Tromsø" stod 27. desember 1940 følgende annonse:

Melding fra sekretær Braathen.

Mange rykter verserer. Også jeg er blitt utsatt for disse,
idet det er utspredt rykte om at jeg skulle meldt meg til Nasjon-
al Samling.

Som privatmann bryr jeg meg ikke om denslags våpelige rykter,
men som tillitsmann for fagorganisasjonen i Nord-Norge finner jeg
det nødvendig å melde fra at ryktene selvsagt intet har med sann-
heten å gjøre.

Jeg har hatt og har min beste politiske oppfatning og den er
ikke til salgs.

Jeg benytter anledningen til å takke alle organisasjonskamer-
ater og andre for samarbeidet i det vanskelige år som nå forvii-
ner og med ønske om at samholdet må bestå sin prøvelse også i det
nye år.

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon i Nord-Norge
G. Braathen.

På grunn av denne annonsen kravde kat. Meidell at Braathen
skulle avsettes.

Sekretariatet nektet å gjøre dette for de hadde hørt
Braathens uttalelse. De telegraferte derfor og bad ham også svare
telegrafisk.

Braathen telegraferte følgende tilbake:
har ordnet meg med de lokale ns myndigheter, brev følger.
Ordringen bestod i at Braathen rykket inn følgende annonse
i "Tromsø":

Den lokale N.S. avdeling i Tromsø har gjort oppmerksom på at
min kunnngjørrelse av 27/12 - 1940 kan være egnet til å skape mis-
forståelser. Det vil ikke bli noen hindring i veien for fagorgan-
isertes innmeldelse i N.S. dersom vedkommende finner grunn til det.

Innholdet av brevet til sekretariatet for fagorganisasjonen
hadde omtrent følgende innhold:

Forholdet er at det her i Nord-Norge er en sterk motstand
mot N.S. spesielt gjelder dette blandt de fagorganiserte arbeidere.
Når da det rykte kom ut at jeg var blitt medlem av N.S. var det
fare for at en rekke fagforeningsmedlemmer ville melde seg ut av
sine organisasjoner.

For å hindre at fagbevegelsen således gikk fullstendig i opp-
løsning, var det ikke bare nødvendig, men også en plikt for meg
som tillidsmann å si fra at min innmeldelse i N.S. ikke medførte
riktighet.

For arb. fagl. landsorg. i Nord-Norge
G. Braathen

I Fritt Folk for 24. januar skriver prost G. Falck-Hansen
bl. a.:

Er det diktatur å sette den beste og dyktigste i spissen,
uansett politisk oppfatning? Er det diktatur å sette fagkunnskaper
i stedet for politiske strabere og dillettanter? Er det diktatur
å legge ansvaret helt og fullt i en manns hender på de forskjell-
lige områder istedet for å pulverisere det på "demokratisk" vis?

Vi vil nevne at per eksempler på hvordan fagkunnskapen
og dyktigheten settes i spissen idag.

Kåre Larsen, sekretær i lovavdelingen i Justisdepartementet

6.
er straffet for underslag, og har derfor tidligere ikke fått lov til å tiltre stillingen i kontrollnemnda i Oslo kommune. Ved ansettelsen gikk han foran universitetsstipendiat Lådvæst. Gard Holtskog studerte i sin tid medisin, og skret overfor sine kamerater at han var hjelper for den beryktede fosterfordriver-løse Ormhaug. Han var også frimurer. Holtskog studerte senere jus og opnådde å bestå eksamen med karakteren kan få med (dårligste karakter en sakfører kan ha. Han er nå politidjupant (farmodentlig med fosterfordrivelsessaker som spesialitet).

Helge Grønstad ble degradert i justisdepartementet for fyll. (Han var fagkyndig medlem av administrasjonsstyret for kommunene i Elverumdistriktet.) Han var byråsjef, og ble degradert til 2. sekretær. Han berer nå den klingende tittel rikstaler.

Før omtalte Lydersen alias Kasserer Langbach er straffet for underlag av kommunale midler. Han er skatteekspert i Fritt Folk. Han vet iallfall hvordan skatten skal bli brukt om det kniper.

Den 4. april 1940 - mer datoer - sendte Nasjonal Samling ut nedenstående sirkulære i Bergen. Bergen den 4. april 1940

Kampfeller! Etterat Nasjonal Samlings virksomhet av forskjellige grunner i noen tid har ligget nede, er bevegelsen nå etter på marsj framover. På Østlandet og i Oslo er tilslutningen til N.S. sterkt stigende, og det er ingen grunn til at ikke også Bergen skal få en stor og fast N.S. avdeling. Siden lørdag 30. mars har bevegelsens hovedorgan Fritt Folk begynt å komme ut som dagavis, og dette vil sikkert være en meget stor støtte ved den videre utbygning av organisasjonen. Vidkun Quisling, som alltid har sett den politiske utvikling i vår land og den øvrige verden med et rent visjonært klarsyn, uttalte nylig i et foredrag at 1940 ville bli det avgjørende år for vår bevegelse, og et seiersår. I 1940 vil N.S. falden hele og ville samfunnsmakten i Norge, som en logisk konsekvens av den pågående verdensutvikling. Det er derfor ikke bare et offer, men også et privilegium og en ære å få være med i den nasjonale reising. Vi gir nå, da Bergens-hirden er under reorganisering, tillager hirdmenn som har underskrevet hirdkåring, og nye interesserte høve til å bli med i Rikshirden. Vi ber Dem derfor komme til et orienterende møte i Blindes Hus, Rosenkrantzgate 5, fredag 5. april kl. 20. Heil og sall

(s.) Ornulf Myklebust
fylkessekretær

N.S. har senere gjort alt for å tilintetgjøre disse sirkulærene. Kan det fremdeles være noen som tviler på at Q. og hans gjeng er forrædere?

I hirdmannen for 1. januar 1941 skrives det meget smukt om et monument som boerne har satt opp over landsmenn som døde under krigen med det fryktelige England. Det ville ligge nærmere å snakke litt om det norske krigsmonument som står utenfor Stavern. Det er monumentet over alle de tusener av sjofolk som gikk ned i forrige krig, ofte på nøytral fart, menynsløst og uten varsel torpedert av tyske ubåter.

Fritt Land

Intet offer er for stort for å gjenvinne et fritt Norge

Nr. 4 Februar 1941 1. Årgang

TYSKERNE ER KOMMET FOR Å BESKYTTE

OSS!

Det meldes stadig om overfall og mord begått av tyske soldater over hele landet.

PRISEN PÅ SUKKER ER SATT OPP.

Det er ganske rimelig. Alt som innføres fra Tyskland er blitt meget dyrere tilross for at avtalen med tyskerne ifjor vår var at ingen varepriser skal forhøyes. Dette har Norge måttet holde, men tyskerne bryr seg ikke om den når det gjelder dem selv.

NS HOLDER SINE LØFTER PÅ TYSK VIS.

En av de betingelser fagforeningsledelsen stilte for å reise til Tyskland var at Hagelins rundskriv av 16. desember ifjor ikke ble sendt ut. Den sendes nå allikevel over hele landet. MEN DE KOMUNALE FUNKSJONÆRE STÅR FAST:

Vi offentliggjør idag oslofunksjonærenes svar på skrivelser.

V I S M O T

OGSÅ DU KAN GJØRE NOE.

DE SOM FALT I KRIGEN SKAL IKKE HA GITT SETT LIV FORGJEVES.

Send bladet videre når du har lest det.

Terroren i skolene

Fritt Folk for 15. januar skriver for rømme alvor at det drives terror mot de usydlige medlemmer av NS som går på skolen. Som bekjent er mesteparten av medlemmene ikke sluttet skolen ennå.

Hvis det som drives av skolebarna skal kalles terror må det være psykisk terror da, for den overveidende del av skoleungdommen vil ikke ha med landsforedere å gjøre. De snakker ikke til dem i frikvarterene og holder seg unda dem eller også. Det sender imidlertid ikke skolden at nasistene i skolen provoserer fram bråk på forskjellig vis i skolegården, som regel med forsterkinger utenfra. Når de så har ertet barna tilstrekkelig så de sier ett eller annet uovurlagt går nasistene løs med kuller og står ned for fot. Lærere som ofte ikke aner hva det gjelder, blir ofte plys. Dette høres ut som røverhistorier, men da er sannol det er reddeomme tilstannar på skolene våre.

Arrestasjonen av Kaja Finstad.

For enukes tid siden stod det i avisen at sykepleierske Kaja Finstad på Ullevål var arrestert. Hun hadde i virkeligheten da sittet inne i 6 uker og var sluppet ut nettopp da. Hun hadde sagt til en kollega at hun hadde hørt at tyskerne behandlet fangene sine dårlig. Kollegaen, frk. Kirkeby, angav henne, og dagen etter ble hun arrestert av det tyske politiet. Hun fikk selvfølgelig ingen dom, men ble sittende i 6 uker og så sluppet fri igjen. Frk. Kirkeby har imidlertid ikke hatt det noe hyggelig på Ullevål senere. Også dette fikk Kaja Finstad skylden for. Tyskerne ville ha henne til å be omforladelse fordi hun ikke hadde sørget for at angiveren skulle få skikkelig omgang mens hun var borte. Til dette svarte frkoken Finstad barna "Jeg kan ikke noe for at ingen nygger for henne mens jeg er i fengsel".

På Ullevold ble selvfølgelig fraken Finstad feiret som en helt da hun slapp ut igjen.

Som kvittering på prostituert Hagelins skrivelse av 16. desember ifjor, som vi antar er kjent, har Oslos kommunale funksjonærer blitt enige om å sende følgende:

Jeg har mottatt skrivelse fra Innenriksdepartementet datert 16. desember 1940.

Jeg kan ikke skjønne at skrivelser berører mine kommunale tjenesteplikter

Datert

Underskravet.

Rådmann O.M. Kobbe har i samme anledning sendt følgende: Herr Fylkesmannen i Sør-Trøndelag,

Trondheim.

Gjennom ordfører bergan har jeg mottatt Innenriksdepartementets rundskrivelse av 16. desember 1940, hvori jeg som ansatt i en kommunal stilling pålegges "positivt på alle måter å understøtte Nasjonal samling" og "med all kraft medvirke til at bevegelsens formål blir fremmet raskt og effektivt."

I den anledning littater jeg meg å freholde, at mitt politiske livssyn er og har alltid vært konservativt. Da jeg ikke er enig i Nasjonal Samlings politiske syn, kan jeg som ærlig mann ikke etterkomme departementets pålegg.

I de nære innpå 20 år jeg har vært i Trondheim kommunes tjeneste i forskjellige stillinger har jeg alltid ansett det som min plikt å behandle enhver sak så objektivt som mulig og bare ha kommunens interesse for øye uten å la meg påvirke av min politiske oppfatning. Og det er min plikt fremdeles.

O.M. Kobbe

(sign.)

Rådmann O.C. Gundersen svarte følgende:

Herr Ordføreren,

H e r.

Jeg erkjenner herved mottatt herr Ordføreren's skrivelse av 3. d.m. bilagt Innenriksdepartementets rundskriv av 16. desember f.å.

I rundskrivet pålegges jeg å arbeide for Nasjonal Samlings framgang, positivt på alle måter å understøtte Nasjonal samling og alle dens organisasjonsmessige avdelinger og med kraft å medvirke til at bevegelsens formål blir fremmet raskt og effektivt.

I tidligere samtaler med herr Ordføreren har jeg gitt uttrykk for at Nasjonal Samlings politikk er i strid med min overbevisning om hva der gagnar land og folk, og jeg mente at jeg hadde meddelt mitt standpunkt på en klar og utvetydig måte. Jeg går derfor ut fra at herr Ordføreren, allerede før De sendte mig Deres skrivelse, var på det rene med at jeg for min del ikke kunne etterkomme det pålegg som nå er gitt, gjorde jeg det, vilde jeg handle i strid med min overbevisning.

Jeg har dessuten den oppfatning av min stilling - jeg mener da den stilling som jeg i sin tid søkte, og som jeg har hatt til idag - at den ikke kan skjottes på forsvarlig måte hvis Innenriksdepartementets pålegg skal følges. Jeg har hatt en stilling hvori det var utilberlig å la sig binde av bestemte politiske retningslinjer. Når jeg hadde som oppgave å gi innstilling og råd om saker som skulle avgjøres av den besluttede myndighet i kommunen, var det resultatet av mine frid og uavhengige overveielser jeg skulde fremlegge, og ikke standpunkter som var diktert av et på forhånd fastlagt program. Det er en slik stilling jeg har hatt. Den stilling jeg vilde komme i, hvis fall jeg ikke protesterte mot det pålegg jeg har fått har jeg aldri søkt og vil jeg ikke ha.

O.C. Gundersen

(sign.)

Så var det rådmann Røderes Herr fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Trondheim.

I anledning av Innenriksdepartementets rundskrivelse av 16. f.m. skal jeg tillate meg å henvisse til "Reglement angående landkrigens lover og sedvaner" (bilag til Aas Haagerkonvensjon av 1907 par. 43.

I henhold til denne paragraf er det min plikt å vise full lojalitet overfor lovhjemlede myndigheter og landets gjeldende lover innenfor Haagerkonvensjonens ramme. Utøver dette går intet lovhjemlet krav til enkeltmann. Ingen ansvarlig myndighet kan kreve annet og mer.

Jeg har som påmann aldri landets politikk i min...

4.

Jeg har som rådmann aldrig blandet politikk i mitt faglige arbejde, og jeg akter ikke å gjøre det i fremtiden. Men lojalitetsbegrepet er gjensidig og forutsetter at denne min objektivitet og nøytrale holdning blir respektert. Jeg forstår imidlertid at Departementets rundskrivelse inneholder et pålegg til mig om å blanda politikk i faglige virke. Dette kan jeg ikke etterkomme. Det vil stride mot hele mitt livssyn å foreta handlinger som står i strid med min overbevisning. Dette mitt standpunkt er forøvrig i samsvar med de retningslinjer som min organisasjon har trukket opp for sine medlemmer.

Røder
(sign.)

Ella Anker har esndt følgende brev til bondekvinnenes formann Olga Bjoner. Det er en la hsskam at De, som er bondekvinnenes formann er gått inn i forræderregjeringens tjeneste mot Derss eget fedreland.

En ny tid i sannhet. Da nordmenn hjelper fienden til å utnytte vår fri forfatning - 17. mai grunnloven - og de kristnes rettsbegreper. Da nordmenn hjelper fienden til å fremtvinge en ny forfatning mot folkets vilje ved de tyske bajonetters makt, ved fengsling, ved trusler og ved tortur mot sine egne landsmenn.

En nordmann som sier sig å arbeide for Norges frihet og selvstendighet, mens den selv over sitt gyselige hærverk mot vår folkefrihet, mot vår folkesjel, nedbryter den friske høyesterett, truer det friske universitet, skolen, folkehøgskolen, og vil ensrette folket etter samme proiserideal, som har forvandlet goethes folk til et asiatisk slavefolk. Dette våger De å by vårt høibårne folk.

Den største smerte er å se forræderne dekke sitt tyranske ødeleggelsesverk med Hellig Olavs kappe, og utlevere våre helligdomme til den Quislingske narrekomedie med hirdguttens pøbelregimente ifølge.

Domd vara de til Hel
Kvar redde svikarsjel ----- Domd vara han.

En ny tid. Da vårt lands natur skal bandes under tyske handelsnenspotar som vårt folks ulykke for i historien. Vår skipsfart skal avskaffas, vår vannkraft bortføres, vår jord gis til tyske statsborgere i forræderland. Vårt folk sengsles på sjel og legeme under det tyske hærrefolk.

Nei, vi har ikke levet under Wergeland og Bjørns vingesusvørgjeves. Sagatunenes hellige ild brenner ennå i folket. Vi går ikke tilbake til det despotiske ønevelde under tysk førerskap. Nordmenn står idag samlet som aldri før. Gjennom kamp og lidelser sammen med alle andre undertrykte folk skal vi skape et nytt Europa med frihet og likeverdighet for alle, store som små, i et gjensidig folkeforbund til frihetens vern for alle tider.

Aldri har Norge været hioru esket, aldri har England vært hioru aret. In hver bonde og arbeider lytter til London som sitt eget hjerteslag.

KONG HÅKON er døpt i Hellig Olavs and, kronet i Nidarønnen.

Han skal føre oss til sannhet og frihet.

Arbeidets lov. (sign.) "Anker"

Arbeidets lov. Frihet folk meddelte for en tid siden at det var nedsett en komite for å utarbeide en arbeidslov. De to partier i arbeidslivet hadde fått underretning om at en slik komite skulle nedsettes, og skulle utpeke to medlemmer hvert til komiteen. Landsorganisasjonen utpekte Børge Tangen og Ludv. Buland. Disse var imidlertid ikke gode nok for NS, prosteridert Meldall, som for de fagorganiserte oppnevnte Halvard og Erling Olsens. Begge disse navn skulle være kjøpt nok fra den siste tid. De er begge medlemmer i NS.

Arbeidsløvsforbundet foreslo direktør Flan Dahl og kontorsjef Røstved. Disse fikk vite hvordan det var gått med landsorganisasjonens forslag, tilsa den et greit standpunkt. Den tok sitt forslag tilbake.

Nå er bæreren Landsorganisasjonen eller Arbeidsløvsforbundet representert i komiteen som skal utarbeide "arbeidets lov". Men i komiteen er:

Dr. jur. Ostvang, medlem av NS, og direktør Farman som er en tid siden ble fritatt for renteskatt fordi han ikke var norsk statsborger.

Formannskapet medlemmer i Oslo er satt under tiltale for Folkekomiteen etter Børge Tanges tiltalebeslutning.

Settes under tiltale ved Folkedemokratiet til fellesle etter Reichskommissars forordning om forbud mot de politiske partier av 25. september 1940 par. 4 jfr. par. 1. for å ha påtatt seg å opprettholde det organisatoriske sammenhold av oppløst politisk organisasjon eller kunne en erstatningsorganisasjon eller for å ha fortsett med å virke i de oppløste organisasjoners and.

Serlig dette med å virke i de oppløste organisasjoners and er nokk noe fint noe.

Morderen Homb fra Tøns som for et par år siden skjøt en pike, og ble dømt til livsvarig fengsel for det, er nå sluppet ut igjen. Hans bror var NS. Folk i Hjembyggen hans var på bakring og skjelder for at han skal begynne å skote folk igjen.

Det å drepe menneske er ingen forbrytelse lenger, ihvertfall ingen stor forbrytelse, men det å si sannheten det er stor forbrytelse det.

Regjeringen Nygardsvold lakkot landets ungdom ut i krigen for å se og se provde hindre dette. Idag er stillingen en helt annen, idag blir vi tilbudt å få lov til å kjempe for Tyskland og for det.

NS avarterer etter anbud på 10.000 uniformer til hirden. Folk som i sin stilling må bruke uniformer, må da disse gå på prikkekort.

Godt år for Norge

Av Nordal Grieg.

Ubcynt - aldri ferdig - er brevet vi skriver hjem. Det ble ikke satt på papiret, vi vet det når ikke frem. Det var i himmelens og havets ufleksomme rum vi skrev, og ingen hjemme får vite at det var deres brev.

Posten kan ikke ta det, sperret av fjord og fjell, men hjertet vårt kjenner en utvei, at vi kan gå med det selv. Nyttårsnatten i snølys går vi et steds innland, og inn over stiene sprer seg en flokk på ti tusen mann.

Maskingeverer og stikkbrev, soldater og politi venter oss hvor vi kommer - usatte går vi forbi. Det er allikevel noe gestapo ikke vet, medlemsvorne har møtt oss, men det er vår hemmelighet.

Kanskje er det vår barnlom som sier hvor vi skal gå, gaten og skogen og tunet der vi har lekt som små. Hvor meget de fremmede kartla, tegnet de aldri inn det landet som vi fikk rett til, kjøpt med et barndomsinn.

For oss er gården og lien og bitrøtene i sin vik ord vi kan tyde fra slekten som la den akkurat slik. Kan vi ta feil av vosen, vi sprang den av glede så titt, vi gikk der en dag bak en kiste, og lærte den skritt for skritt.

Mot alt vi kjenner og elsker er det hver av oss går så visst som et trakkfugl-brusset ikke kan stanse en vnr. Et barn vil ta oss ved hånden, en mor har visst at vi kom, og vi er sammen i landet som vi allene vet om.

Hvem av oss er landflyktig? Vårt eget folk er vi blandt, men hver av de tyske som tramper i gatene er emigrant. De strøk fra sitt land og kjøpte med andres hunder og blod nydelser ved å harske et år eller kanskje to.

Fritt levde de bak sine grenser, men det var ikke nok for dem. Og smertens dag for de tyske er den dag da alle skal hjem. Et storhjem er det de krever, hvor mennesker lever og dør, føler det Dette er Tyskland, hvor Tyskland ikke var før.

Slik blir et fedreland mistet, for intet hjerte slår rot i dette isenende liverom av urett og overmakt. Seierherren er fange, sin egen erobringens trett. Vil han landet tilbake må han befri det selv.

Men vi, vårt folk ble rotfast, vi slapp ikke landets inni. Inatt skal vi komme i drømmen, imorgen med våpen i hånd. Vi kommer, men tar med oss en bitterhet vild og hård, at mange må kjøpe med livet den jord som alltid var vår.

Men etter den grusomme leken som pinte, myrdat, rav ned ber vi at la ndet vi elsker må gi oss kraft til fred. Volden selv må bli hjemløs når folket har funnet hjem, og vi skal virkelig gjøre det brev som ikke kom frem.

*****

Fritt Land

Intet offer er for stort for å gjenvinne et fritt Norge

Nr. 5

mars 1941

1. årgang

TYSKERNE TAR FORHOLDSREGLER!

Tyskerne kunne ikke hevne det norsk-engelske strandhugget i Svolver. Men hevne måtte de ha, og så hevnet de seg på gamle norske fiskere som ikke hadde noe med det hele å gjøre. 10 fiskere fra Svolver er tatt som gisler og sendt til Oslo. Disse skal garantere at noe lignende ikke gjentar seg.

Tyskerne sa da de kom at de skulle beskutte oss. Nå forlanger de at normenn skal garantere deres sikkerhet.

TERBOVEN HAR SAGT

den 25 september 1940 at ve ien til Norges frihet og selvstendighet går gjennom Nasjonal Samling. Dette er vi blitt tattet i ørene sent og tidlig. Ved åpningen av et teater i Posen i Tyskland sa en av talerne "Vi skal stadig legge nye provinser til Tyskland. Og vi vil ikke bare besette dem, men beholde dem." Det kan altså bare være en vei til Norges selvstendighet og frihet: Tysklands og Nasjonal Samlings absolutte nederlag.

KIRKEN STÅR FAST OVERALT.

I alle tyskokuperte land har kirkens menn protestert mot den tyske ordre om bare å benytte seg av slike deler av bibelen som stemmer med den nazistiske lære.

VIS

OGSÅ DU KAN GJØRE NOE!

DE SOM FALT I KRIGEN SKAL IKKE HA GITT SITT LIV FORGJEVES.